

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB16 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB16 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2006 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb16-txt-shoot-n60.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB16:60

#

Troen er ganske rigtigt »Punktet udenfor Verden,«
som derfor ogsaa bevæger hele Verden.

Det, der bryder frem gennem Negationen af alle
Punkter i Verden, det er Punktet udenfor Verden, det
er da let at see.

Hiin Syllogisme: af at der slet ingen Retfærdighed er i
Verden, men idel Uretfærdighed, deraf at bevise at
der er Retfærdighed til – ja saa maa det jo være
udenfor Verden; her er Punktet udenfor. Dette er
Troens Syllogisme.

Tag det Absurde. Det at negere al Begriben, det
tvinger En udenfor Verden, til det Absurde – og her er
Troen.

Ak, men Troen findes for længe, længe siden ikke
mere i Verden – derfor bevæger den heller ikke
Verden. Troen har ladet sig narre og er blevet et
Punkt indenfor Verden, og derfor bevæger den i det
Høieste som et andet Punkt indenfor Verden, lidt
Sandsynligheds Omsætninger afstedkommer den,
nogle Smaa-Optrin foranlediger den – men den
bevæger ikke som Punktet udenfor.

Saaledes bevægede Xstd., da den kom ind i Verden;
men Verden, der sandeligen ikke er tjent med at der
er et saadant Punkt til udenfor, der jo vilde holde hele
Verden i stadig Frygt og Bæven: Verden narrede sig
selv ell. Xstd. og fik Xstd. indenfor. Fra at være
Punktet udenfor blev Xstd – man tænke sig – den blev
det Bestaaende

Alt gik i Staae. Man har saa i en senere Tid travlt med
at bevise at Xstd.⁵ Første er Mythe – ja, hvorfor ikke,
naar man ikke er opmærksom paa at det Sidste er
noget snare[re] Mythe eller Fabel. Det beroer paa fra
hvilket Punkt man gaaer ud som det Faste. Men mig
synes det indlysende, at Xstd. i dens nuværende
Skikkelse er det meest Fabelagtige der kan tænkes.

Naar en forhenværende Konge nu boer som Øltapper i
Knabrostræde, saa fristes man, især hvis man finder
en kisteglad og selv og veltilfreds Øltapper i ham, let
til at antage Det om, at han oprindeligen var Konge, for
en Mythe. Og man kan have Ret; thi Personens
Identitet er her sikkert. Men man tage sig vel iagt for
udendvidere at overføre det paa Xstd. Xstd. er dog vel
noget ganske bestemt; fordi Millioner finde paa at
kalde det Xstd, der slet ikke ligner Xstd. mere end
Øltapperen en Konge, derfor er det dog nok ikke Xstd.

Nu bliver Sagen en anden. I sin oprindelige Skikkelse
er Xstd. i sit rette Medium, dens Form
Reduplicationen af dens Indhold. Heri er intet

Mythisk. Nu har man taget Reduplicationen bort – og saa er just Xstheden Mythe.

Der er to Arter Incognito: i en Tjeners Skikkelse var Xstus Gud – i Gud-Mskets Skikkelse er Xstheden Hedenskab. I det Første er ingen Selvmodsigtelse; i det sidste Sammensurium er Selvmodsigtelsen, og herved igjen et Mythisk – med mindre man ligefrem vil sige: at det er en Løgn. Fei saa først for Jer egen Dør: see, at faae Løgneren bort, saa bliver vi nok færdig med Det om Mythen ∴ i samme Øieblik det ret sees, at Xstheden er Løgn, Bedrag – i samme Øieblik sees, at den oprindelige Xstd. er intet mindre end Mythe.

Atter her er Taktiken omvendt af det Sædvanlige. Der skal ikke contrademonstreres at Xstd. ikke er Mythe, ikke forsvares o: s: v:, nei, der skal angribes, der skal bevises, at Xstheden er Fabel, saa skal vi nok faae det med Mythen bort.